

Til § 24.

8) I Paragraffens 1ste Stykke, 2det Punktum, udgaa Ordene: „Ligningsmændene eller“.

Til § 26.

9) Paragraffens 2det Stykke, 1ste Punktum, affattes saaledes:

„Indkomstskatten opkræves, med den i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 19, 2det Stykke, indeholdte Undtagelse for Aktieselskaber m. fl., ved Slutningen af hvert Fjerdingaar, hver Gang med en Fjerdedel af Aarets Skat“.

Til § 30.

10) I Paragraffens 1ste Stykke, 2det Punktum, indsættes efter Ordet „Domstolene“: „, i hvilket Tilfælde Sagen behandles efter Reglerne for Straffesager,“.

De stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (P. Munch): De Ændringsforslag, der ere stillede fra Indenrigsministerens Side, berøre ikke Principerne i det Lovforslag, der her foreligger til Behandling. Med Hensyn til Principerne i dette Lovforslag ville ærede Medlemmer være paa det rene med, at jeg for min Del ikke føler mig meget tilfreds med Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse. Jeg føler mig overbevist om, at dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, uretken vil føles som Afhjælpning af den uretfærdige Form for Beskatning i København eller ophæve den Følelse, der findes i Provinsbyerne, af, at København virker som Skattely. Jeg tror, at den Skala, der er anvendt, ikke er saadan, at den for de største Skatteyderes Vedkommende ophæver den Følelse, man hidtil har haft af, at man ved at bosætte sig i København bliver gunstigere stillet med Hensyn til Skat, end man er i Provinsbyerne. Jeg har tidligere nævnt, at jeg i al Almindelighed ikke tror paa, at København har denne Karakter af Skattely, men for de meget store Indtægters Vedkommende synes det mig at være Tilfældet, og det synes mig ikke, at Lovforslaget i den nuværende Skikkelse ophæver denne Tilstand. Imidlertid skal jeg ikke vende tilbage dertil. Jeg føler mig overbevist om, at gennemførelse Lovforslaget i denne Skikkelse — hvorom jeg intet skal kunne sige, det vil jo afhænge af den Behandling, der finder Sted i det andet Ting —, ville vi inden ret længe igen se Krav fra Køben-

havns Kommunalbestyrelse og fra Købstæderne om Ændringer i den københavnske Skat, og inden længe vil der paa ny rejse sig Fordring ogsaa her paa Rigsdagen om en ny københavnsk Skattelovgivning.

De Ændringsforslag, der ere stillede af Indenrigsministeriet, ere imidlertid ikke Forslag, der vedrøre disse Principper. De ere, efter min Opfattelse, rent formelle. De skulle kun føre til dette, at man faar en efter vor Opfattelse mere præcis Affattelse af Reglerne paa det ene og det andet Punkt. Det er jo naturligt, at der ved en saa hurtig Behandling, som her har fundet Sted i den sidste Tid, kan indløbe et og andet, som ikke virker saa helt rigtigt. Den første af disse Ændringer er der imidlertid nogen Grund til at tro, at der vil være nogen Uenighed om. Det er en Ændring, som skulde gaa ud paa at lade bortfalde det Punktum i § 6, der fastslaar, at man ikke maa optage Angivelse af Indtægtskilderne i de Blanketter, som udstedes af Skattemyndighederne til Borgerne. Det er jo saaledes, at saa længe de nugældende Skattelove have været gyldige, have saadanne Blanketter været udstedte i Henhold til en Bemyndigelse, der i Statsskatteloven er givet Finansministeren. I disse Blanketter er der i Spørgsmaalet om Indtægt skelnet mellem tre forskellige Indtægtskilder, hvoriblandt Renteindtægt af Formue. Dette har man nu foreslaaet ikke skulde tillades i Fremtiden. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, vil dette gælde baade Statsskatten og Kommuneskatten. Fra Skattemyndighedernes Side, baade de kommunale og maaske endda navnlig Statsskattemyndighederne, mener man imidlertid, at den nu opstillede Deling paa Blanketterne er praktisk hensigtsmæssig og nyttig, idet man mener, at naar Folk faa Spørgsmaalet paa den Maade og faa, ikke en Tvang, men en Opfordring til at dele deres Indtægtsangivelse efter Grupper, saa faa de Anledning til nøjere at overveje, hvor stor deres Indtægt i Virkeligheden er. De ledes derigennem ind paa at tage det punktvis og give en rigtigere Opgivelse, end de ellers i mange Tilfælde vilde gøre. Dertil kommer, at for Nabokommunerne kan det have sin Betydning med Hensyn til Ansættelse til Erhvervsstat, at der er Angivelse paa den Vis, idet man derigennem kan faa oplyst, hvem der faa Indkomster fra Nabokommunerne. Det anses da for praktisk hensigtsmæssigt, at den nugældende Ordning bestaar, og jeg